

TAYYİB ATMACA

**BENDE YANAN TÜRKÜ
SENDE SÖNÜYOR**

Berikan Yayınları

Berikan Yayınları
Şiir

Kitabın adı
Bende Yanan Türkü Sende Sönüyor

Kapak Tasarım
.....

Birinci Baskı: 2004
İkinci Baskı: 2018

Baskı & Cilt
Bilge Ofset Matbaa
Maltepe / ANKARA
Tel (0312) 229 26 59

Berikan Yayınları
Eti Mah. GMK. Bulvarı Apt. No 80/2 Maltepe / ANKARA
Tel (0312) 232 62 18 Fax 232 (0312) 232 14 99

Baskı Tarihi: Ocak 2018

TAYYİB ATMACA

**BENDE YANAN TÜRKÜ
SENDE SÖNÜYOR**

Berikan Yayınları

Tayyib Atmaca

10.06.1962 tarihinde Kahramanmaraş Afşin Topaktaş köyünde doğdu. İşletme Fakültesini bitirdi. Güneysu Kültür Sanat Edebiyat Dergisi'nin kurucuları arasında yer aldı. Uzun süre bu derginin yayın yönetmenliğini yaptı.

Osmaniye'de (36 sayı) Kırağı Şiir Dergisi, Eskişehir'de Mustafa Özçelik ile birlikte Ardıç Kültür Sanat Edebiyat Dergisi'ni çıkardı. Halen (edergi) Hece Taşları Şiir Dergisi'ni çıkarmaktadır.

Şiir ve denemeleri: Ardıç, Ay Vakti, Bir Nokta, Dolunay, Edebiyat Ortamı, Güneysu, Herfene, Karçıçeği, Kardelen, Kardeş Kalemler, Kırağı, Kuşluk Vakti, Lika, Milli Kültür, Mina, Palandöken, Sühan, Tepe Edebiyat, Türk Dili, Türk Edebiyatı, Yedi İklim, Yitik Düşler, Yolcu, vb. dergilerde yayınlandı.

Kahramanmaraş'ta yaşıyor, Onikişubat Belediyesi'nde memur.

Yayınlanmış Eserleri

Şiir Kitapları:

- Hüzünlerin Düğünü, Kendi Yayını, Osmaniye 1980.
Külüngün Taşlara Çizdiği Nakış, Güneysu Yayınları,
Osmaniye 1993.
Bende Yanan Türkü Sende Sönüyor, Yediharf Yayınları,
İstanbul 2004.
Susarak Konuşsan Gözüm Dinlese, Yediharf Yayınları,
İstanbul 2004.
Döş Defteri, Ardıç Yayınları, Eskişehir 2006.
Uzun İnce Bir Türkü, Yediharf Yayınları, İstanbul 2010.
Âşıklar Meclisi, Açık Yayınları, İstanbul 2014.
Söz Açarı, Atışma/Şiir, Berikan Yayınları, Ankara 2014.
Temize Çekilmez Ömür Defteri, Berikan Yay, Ankara 2017.
Sarı Kitap, Berikan Yayınları, 2.Baskı, Ankara 2017.

Deneme Kitapları:

- Gece Vardiyası, Ardıç Yayınları, Eskişehir, 2006.
Ebem kuşağının Altında, Yediharf Yayınları, İstanbul 2010.
Eskişehirin Eskimeyen Yüzleri, Nar Yayınları, İstanbul 2014.
Med Cezir Vakitler, İncir Yayınları, 3. Baskı, Kayseri 2017.
Ucu Yanık Mektuplar, Çıra Yayınları, İstanbul 2017.

MÜNACAAT

Sözümü yemekten utanır oldum
Yüzümü kızartan bir ayna gönder
Gözüm gönlüm ellerime bakıyor
Ellerimden yapışkanlar akıyor
Orta halli kölesiyim eşyanın
Beni benden azat eyle Allah'ım.

Yorgunum bitkinim sırtımda dağ yok
Ne malihulyam var ne düş kapımda
Kimden kaçıyorum kim içimdeki
İçimdeki deniz dev dalgalarla
Yalnızlığın kıyısını dövüyor
Sığınacak liman gönder Allah'ım.

Tayyib Atmaca

Bir kardelen ömrü zaman içinde
Birkaç gönül yaptım bin gönül yıktım
Gecelerden kaçtım gittim gündüze
Gündüzleri bir solukta bitirdim
Yorgun argın döndüm kendi kentime
Bana mühlet tanı Cemal Allah'ım.

Sevgilinin sevgisiyle yanmadım
Doldurdum tasımı kirli sularda
Zakkum biçtim, zehir içtim çok içtim
İçimde Nemrutça ateşler yandı
Üşüdüm sarıldım yalnızlığıma
Sözümü yüzüme şavkıt Allah'ım.

Doğuda batıda yanı başımda
Kardeşlerim kör kurşuna gittiler
Kulaklarım ağırlaştı duymadım
İçime çingılar düştü yanmadım
Tutsak kaldı kuşlar avuçlarımda
Aç kafesim kapısını Allah'ım.

Rüzgâr girer pencereden kapıdan
Varım yoğum dört duvardan ibaret
İçim dışım is bağladı yıllardır
Kanatsız bir kelebeğim ışıktaki
Bütün yollar sana çıkar bilirim
Pusulamı sana döndür Allah'ım.

Dünya sofrasına bağdaş kuralı
Ensem kalınlaştı göbeğim şişti
Aç kalmadım aç halinden bilmedim
Nimetler şükürsüz eriyip gitti
Sevgili evine dönmedi evim
Soframı aşkınla donat Allah'ım.

Ateş diye ışıkları dolandım
Kanatlarım ateşleri tatmadı
Çarpa çarpa başım döndü camlarda
Gözyaşlarım içerime akmadı
Direncimi arttır sevdami çoğalt
Kanatsız bir kelebeğim Allah'ım.

On beşlik yirmibeşlik çağlardan geçtim
Tomurcuklar açtı gül fidanımda
Beyaz bir türkü var dudaklarımda
Ektiğimi bitirmiyor toprağım
Artık gökten inen yağmur kâr etmez
Bana benden yağmur gönder Allah'ım.

NAAT

Sen yokken putumuz ne kadar çoktu
Acıktıkça yerdik tekrar yapardık
Heva atlarına bindiğimizde
Kimse peşimizden yetişemezdi
Çöllerde amansız kartal olurduk
Ağardık nerede bir kervan görsek.

Sen yokken sürüyle eşimiz vardı
Bilmeden ne çabuk baba olurduk
Kararan yüzümüz beyazlaşmazdı
Gömmeden kızları kızgın kumlara
Er babası olmak yiğit işiydi
Ve abayı atmak bir dul kadına!

Sen yokken bu şehir pazar yeriydi
Her ırdtan cariye köle arayan
Akın akın gelir şehir dolardı
Şehirde evlerin mahzenlerinde
Yıllanmış şaraplar misafir bekler
İçtikçe dokurduk söz kumaşını.

Sen yokken menat'a uzza'ya la'ta
Kurbanlar adardık her gün bayramdı
El çırpır dönerdik anadan üryan
Üçyüzaltmış puta dokunan yoktu
Kabe'ye gözümüz gibi bakardık
Savaşmaktan yana korkumuz yoktu.

Sen yokken insanlar sınıf sınıfı
Bilmezdi köleler başkaldırmayı
Dikendi bakışı ebuleheb'in
Ömer bizimleydi Hamza bizimle
Kaab Bin Züheyr'in her sözü oktu
Hassan Bin Sabit'in her sözü kılıç.

Sen geldin uyandık kan uykumuzdan
Başka bir sevdanın mecnunu olduk
Acıktık tokluğa karnımız doydu
Serin yele döndü çölün sıcağı
Bağrımızda pişen taşlar yakmadı
Korkuyu tatmadık ölümden yana.

Sen geldin gün doğdu söndü lambamız
İslenen içimiz tertemiz oldu
Kapandı kapısı karanlıkların
Gün yüzüne çıktı insan yanımız
İç dünyamız günlük güneşlik oldu
Türlü türlü çiçek açtı bahçemiz.

Sen geldin tadına vardık hayatın
Kurudu çatladı dudaklarımız
Özledik ölümü şerbet tadında
Çölleşen içimiz vahaya döndü
Ağdı üstümüze rahmet bulutu
Yağmurla tanıştı topraklarımız.

Sen geldin mazlumlar ayağa kalktı
Sallandı tahtları firavunların
İnsandan insana yollar açıldı
Yollara bereket bolluk saçıldı
Sevgin oğul verdi petekler doldu
Dilimiz dolandı bal deryasında

Sen geldin şiirin kal'ası düştü
Öldü şairlerin ilham perisi
Kabe duvarında altın harflerle
Parlayan şiirler demire kesti
Sözlerin üstünde bir söz getirdin
Battı şuaranın söz saltanatı.

Sen gittin kılıçlar kınından çıktı
Medine Medine oldu olalı
Böyle bir acıyla sarsılmamıştı
Ali'nin gözünde bir kara bulut
Fatma'nın gözünde bir deli şimşek
Bulutlar hiç böyle sağılmamıştı.

Sen gittin şiddetli depremler oldu
Gönülhanelerin göçtü bir yanı
Yavrusun yitiren anneler gibi
Çöktü üstümüze bir karabasan
Hayat damarımız koptu zannettik
Derin boşluklara düştü zihnimiz.

Sen gittin gökleri kurşun kapladı
Kutlu ses kulaktan kalbe akmadı
Günaha boyandık sevap adına
Heva ölçümüze uymayan dinin
Dışından içine girmeye korktuk
Korkuyu dünyalık azap belledik.

Sen gittin sözlerin hükmü kalmadı
Sana sağır oldu kulaklarımız
Pazara döküldü kadınlar kızlar
Eskisinden beter mürâî olduk
Mazlumun yetimin hakkın gasp edip
Yeniden soyunduk firavunluğa.

Sen gittin gün soldu karanlık çöktü
Heva atlarımız tekrar kişnedi
Şeytan kimliğiyle insan dolaştık
Söz cıvaya döndü sükut bakıra
Ağız yılan oldu, dil akrep oldu
Konuştukça saktuk birbirimizi.

TOPRAK VE SU

Hangi toprak mümbit hangisi çorak
Öğrenmek ne mümkün ekip biçmeden.
Hangi su toprağın kalbinden gelir
Fark edilmez avuç avuç içmeden.

GÖÇ

Terketmez sandığın kuşlar da gitti
Sana İstanbul da yarın dar gelir
Hangi yana kulaç atsan akıntı
Hangi eli tutsan kolun çıkacak
Dallarında yaprakların uçuyor
Sen hâlâ toprağa sarılıyorsun.

Kuşluk vakti şehrin çarşılarında
Ağız dükkanları açıldığında
Her sözün altında bir çıta bal var
Muhabbet çıkarıp gönül cebinden
İtimat sunarsın bu insan diye
İnsan suretinde ne iblislere.

İstediğin şehre göç göçeceksen
Geçmiş günlerini geç geçeceksen
Şehri selamlarken görkemli putlar
Ne ateşler yaktırırlar Nemrutlar
Hangi dağa kaçsak bağrımız sönmez
Bu ateş sineyi terketmedikçe.

Gün dağlardan indi aç gözlerini
Burnumuzu yakan kokularıyla
Bak yüksek topuklu kızlar geçiyor
Başımızda beyaz bulut gezinir
Topla dostum artık yalnızlığını
İçimizin şehri bizi bekliyor.

MEMMED

Gönül kuşun gam köşküne tünemiş
Yaslanmış saçına beyaz bulutlar
Sana bir gül kadar yakın dururken
Kendinden uzakta dolaşıyorsun
Aynada içine bakmayı dene
Dinle kafesinde çırpınan kuşu.

Geceyi üstüme kitleyip gittin
Karanlıklar aydınlığa açılır
Arala perdeyi aç pencereyi
Bir kuş kanat çırpısın bir serçe ötsün
Hayat damarına sökün eylesin
Uyansın ellerin gül toplamaya.

Gün dediğin ne ki akşam tükenir
En son basamağa geldik dayandık
Anıların yaprakları sarardı
Ömür bir gül kadar gülümsemekse
İki yürek arasında bir yerde
Buluşmak sevişmek bütün mesele.

KANDIRIKÇI

Kara bulut gibi girdin düşüme
Ne bir şimşek oldun ne yağmur oldun
Dostluk ağacımız çiçek açmadan
Yerin göğün arasında kayboldun.

Tayyib Atmaca

BAHAR ÖZLEMİ

Beklediğin bahar geldi ve geçti
Farkına varmadın yaşlandığının
Çiçek mi kopardın ot mu kokladın
Büngüldeyen neydi damarlarında?

SARI YAPRAK

Son sarı yaprağı titrerken gördüm
Yeşil türkü vardı dudaklarında
Dalına ilk giden suyu düşündüm
Deli boranları fırtınaları.

Ağacımın ağacında son yaprak
Belki de birazdan yerde olacak
Perdenin ardında yalancı fecir
Yastığın altına sığmıyor başım

“Karanlıkta fışıldayan can imiş”
“Katip arzuhalim yaz yare böyle”

TELLİ KAVAK YELLERİ

Yüreğimde telli kavak yelleri
Estiği zamanlar geçip gittiler.

Sırtını dağ bilip yaslandığımız
Nice dostlarımız kaçıp gittiler.

Ağzında bal yapıp dudaklarında
Polen taşıyanlar göçüp gittiler.

Hatıralar soldu gün tükeniyor
Turnalar sılaya uçup gittiler.

GECE HAVASI

Gece bir bağlama sen bir mızrapşın
Dokunur durursun gam tellerime
Yüreğinin kulağıyla dinlesen
Ellerin olacak em/ellerime.

PAZAR MEZAR ARASINDA BİR DÜKKAN

Sabah gürültüyle kalkar darabam
Kuşluk olur öğlen gelir gün biter
Siftah umudunu bir başka güne
Taşıya taşıya bu yaşa erdim
Kimisi vitrine baktı da geçti
Kimisi boynumu büktü de geçti.

Dükkanın önüne kürsüyü atıp
Geleni gideni tutup çekmedim
Raflardan indirip bir bir malları
Tozlarını alıp tambura sardım
Dokunan olmadı kumaşımıza
Gelen kattı giden kum aşımıza.

Gök yırtıldı zor dikilir sabaha
Yağmur benim mallarımı ıslatmaz
Eşya ile aramızda kılıç var
Yar heybemde birkaç avuç alıç var
Ben alırım sen satarım pazarda
Ben girerim ben çıkarım mezarda.

USTA

- Gördün mü bu gün de tükendi evlat
Tükendi ya usta sifatah etmedik
Kaç gündür yüreğim yürek görmedi
Gözlerime bir tebessüm deymedi.

- Evladım günlerdir bulutsuz kaldık
Bereketi kaçtı hayatımızın

- Sırtının sancısı geçmemiş usta
Bu yüzden bir işe varmıyor elin.

- Konusuz komşusuz bu bedestende
Sabrımızı ölçüyoruz evladım
Bir dünya düşmana karşı koyacak
Zinde tutmak için direncimizi.

- Bugün geç gidelim istersen usta
Hazır terlemişken sevda tavdayken
Alnımızda açan bu tomurcuklar
Örse dökülmezse uykumuz gelmez
Gözümü gözünün üstüne koyup
Üstümüze çekemeyiz geceyi.

- Kendini kollamak kolay mı evlat
Ha deyince uçmaz avcunda kuşlar
Dilinin altında ham kelimeler
Yetmeye varmadan söze dökülmez.
- Desene her yerden altın alınmaz
Sükût çarşısını alt üst etmeden.

BİR DULDADA BEKLİYORDUM DIŞIMI

Her gece oluklu bir hançer gibi
Kışlenip durursun can ocağıma
Seni unutalı yıllar olmuştu
Hangi rüzgar tandırına üfürdü
Nereden çakıyor bu kıvılcımlar?

Her sabah göğümde kurşun olursun
Çağırıp durursun bulutlarımı
İçim yeni yeni kuruyacaktı
Bir duldada bekliyordum dışımı
Şakır şakır yağman nereden esti?

HER AKŞAM KAPALI BİR CEZA EVİ

Bu yarım yanımla neye tutunsam
Derin bir uçurum kenarındayım
Hiçbir türkü dudağımı yakmıyor
İçimde dötrnala ylkı atları
Rüzgârı tarayan yeleleriyle
Koşuyor dumanla toz arasında.

Ortasında duruyorken hayatın
Kendimden mi kaçtım sana mı göçtüm
Bu fazla tahtalar nereden çıktı
Yalnızlık mı yalnızlığın ilacı
Beni böyle bir başıma bırakma
Her gece toprakla bez arasında.

Her akşam kapalı bir ceza evi
Sana gidiyorum koğuş kapalı
Bana dönüyorum ben bende yokum
Saat tik tak tik tak beynime vurur
Kelimeler sözlüklere çekilir
Kalırım kalemle söz arasında.

TAHTA

Dünya gurbetinde nereye gitsen
Elinde tebeşir karşında tahta
Yazdığın çizdiğin sabah silinir.

Tayyib Atmaca

YİNE BAHAR GELDİ

Bahar yine geldi toprak uyandı
Yarın portakallar çiçek açacak
İçim mi borlaştı yaşım mı geçti
Hayat damarıma sükün etmiyor.

**SANA KÖZLENMİŞ BİR YÜREK
BIRAKIYORUM SEVERSİN**

Ferhat külüngünü taşlara vurdu
Ben içime vurdum kimse duymadı
Bir yaralı kuş çırpındı kafeste
Dilimde tüy bitti tam otuz yıldır
Çırpındıkça bana çarptı kanadı
Çarpına çarpına düştü kanadı

Pencerem önünde burç döken erik
Yarın toza siper iğde dalları
Cansız, beni titrer nereden bilsin
Avni, nasıl koyup gelsin meclisi
Âdem, Ankara'da Arif, uzakta
Gün tükendi atım kişner kapıda.

Tayyib Atmaca

Ceyhan kıyısına otursun Leylâ
Kemik tarağını atsin sulara
Yosunları saç yerine tarasın
Toprağımdan toprak alıp götürsün
Kurutsun elesin yoğursun beni
Yüreğine kına yaksın akşamdan .

YORUMLAMA

Bir bıçak sırtında geçiyor zaman
Düşü/yorum kalkı/yorum her gece.
Kendimi yedikçe acıkıyorum
Aş1/yorum taşı/yorum her gece.

ISMARIC

Koca şehir getir gelirken bana
Üç beş eski kitap beş on kartpostal
İnsan kııntısı sevda eskizi
Hatıra kopyası hatıralardan
Gözüne tutunan eline çarpan
Diline dolanan eski bir şarkı
Dudağını yakan bir uzun hava
Gönül defterinde bir gül kurusu
Mavi bir gökyüzü kızıl bir akşam
Bir tren düdüğü beyaz bir mendil
Karardıkça yalnızlığa bürünen
Büründükçe aydınlığa parlayan
Yalnızlığa siper olan bir gece
Taş yastık yer döşek gök yorgan gece.

BEKLE KARDELENLER KARI YARACAK

Basri Dođan'a

Saçlarına kar düşmeye başlamış
Üşüyüp içine çekiliyorsun
Panzerler çiğniyor hayellerini
İstanbul'la yatıp düş görüyorsun
Her sigara efkarını tütüyor
Dumanı buluta benzetiyorsun.

Farzet Kırım'dasın Bahçesaray'da
Bir harf öğretmenin telaşındasın
İçinde bülbülün dili yaralı
Kızılıcık şerbeti içiyorsundur
Yüreğimi yüreğine kondurup
Gözlerinden inci saçıyorsundur.

Sekiz karış toprak için dünyada
Kendinle savaşta barış isteme
Hangi yana baksan eli hançerli
Nereye saklansan altında mayın
Patlasa yüreğin aşkı akacak
Bekle kardelenler karı yaracak.

Bana meraklanma kalktım dünyadan
Kendimi giyindim üşümüyorum
Fazla dalmıyorum insan içine
Bağrıma kıvrılmış bir yılan zaman
Korkuyla ümitle gün sayıyorum
Yaşıyorum sırtımdaki kamburla.

GECE SİĞİNAKTI SENSE KAÇAKTIN

Gecenin koynuna bir yılan gibi, kıvrılıp yatmayla gün mü tükenir, gün dediğin ne ki biraz aydınlık, biraz yalnızlıktır insan içinde, belki gül dediğin biraz tebesüm, ömür defterinin sayfalarında, bir kez koklamaya ya vaktin olur, ya vaktin kaybolur sen sende yokken.

Sen sende kalınca kim selam verir, kimsenin kimseye bağlanmadığı, sevdıyla yüreğin dağlanmadığı, bir zaman kapının ziline basar, 'ben geldim efendim aşkı getirdim,' diyecek sanarsın dışardakini.

Gece saçlarını yüzüne çözer, içinde bir şeyler kıpırdar durur, anıların yaprakları hışırdar, bu ses burgu burgu deler içini, ellerin uzanır bir fotoğrafa, gözlerine mor bulutlar oturur, yağmur kuşlarını bekler durursun, oysa ki çatlayan dudaklarına, sürmüştün bir zaman bir gül merhemi.

Gece sığınaktı sense kaçaktın, kaçtıkça kendinden çok uzaklaştın, yüreğinin yakınında durmuştum, geçerken öksürdüm burdayım dedim, ardına dönüp de bakmaya korktun, korkundan türkü de söylemiyordun, biliyorum dudakların tellerde, mızrap diye çağırıyor dilini, dilinin altında onca kelime, akacak bir kalem bekleyip durur, kendine işkencen sürer gün boyu.

Geceler kanatır gün yarasını, dudakların dişlerinde ezilir, sesin dört duvara çarpar ve döner, ve tavan üstüne doğru eğilir, teyipte bir şiir kaseti döner, kulağından kulağına bir boru, gelen sesi yutar anaför gibi, konuşmak istesen dinleyen olmaz, susmaya çalışsan kan yutamazsın.

İÇİMİN ŞEHRİNDE KİMSE KALMADI

Aylardır sesinden uzaklardayım, gecelerin Kitaro'yla geçiyor, bakmadığım bir çekmece kalmadı, belki de kadrini bilmeyen evde, sesini silmişler benden habersiz, 'sesimi sesiyle ortak bilmeyen, yüreğiyle yüreğimi sarmayan, can deyince candan öte durmayan, beş vakit avcuna konan kuşları, bir kez bana uçurmayan dost mudur', diye sitem edip durursun belki.

Sırtını verdiği dağı bilmeyen, tebessümden provalar yapmasın, yüreğine sorsun yaşına baksın, bir sofrada tuz ekmeği düşünsün, gönül defterini bir açıp baksın, kalbimle kalbini bir tuttuğumu, sesiyle ruhumu avuttuğumun, farkına varacak vaktin birinde, hangi vakit dersen o sana kalmış, bunca kalabalık insan içinde, içine dökülen yapraklara bak, efkârlan kahırlan bir tekme salla, içinde fidanım dün dikmiş gibi, sütyeşil duracak görebilirsən.

İçinde sönmemiş bir yanardağ var, sesinin buğulu oluşu bundan, bu yüzden sahile vurup kendini, dalgaları yemliyorsun durmadan, kuşlar gelip tarıyorlar göğünü, yastığın altında düşler yatıyor, paklanıyor Karadeniz gözündeki, susuyorsun dudakların çatlıyor, bakıyorsun Leyla serap oluyor, okşuyor saçını kavak yelleri, ocağından küller havalanıyor, tutuşuyor güller âhuzârıyla.

Kaçak yaşadığın yeter dağlarda, içimin şehrinde kimse kalmadı, yürüyorum gideceğim kimsem yok, kalabalık arasında dolaşan, ama karışmayan kalabalığa, yabancı gibi gezen kendi şehrinde, bir insan olmamı istemiyorsan, aha yüreğimin diğer yarısı, sende kalanını katıp yanına, ya götür bir dağda kat çığ önüne, ya da dön içimin sensiz şehrine.

SEN BİR AMELESİN YERYÜZÜ TARLA

- İçime bakacak yüzüm kalmadı, aç kaldıkça sözlerimi yiyorum, açıkta kaldıkça yalnızlığımı, sus diyorsun zaten ağzım kilitli, dilim sınanmamış ustura gibi, dokunacak bir kelime bekliyor.

- Bu yalım yürekle onca od'unun, çingisini yine kendinde sakla, yanacak yunacak günler geride, aşkın etrafında dönecek olan, dönerken kendinde sönecek olan, günleri açtıran sonra solduran, ol deyince olmayanı öldüren, el kadar bir kalbe dünya dolduran, görüyor duyuyor ve hissediyor, sislerin içinde yatan hissini.

- İçim mi bir deniz ben mi tayfayım, canavar dalgalar açmış ağzını, ben mi yutacağım deniz ben'i mi, susarsam dudağım şerbet mi verir, su sarsam sızlayan yaralarım.

- Kendine yaslan ve kalbini dinle, sonra dokun suya yükün boşalsın, elini alınca toprağa götür, gözünü gönlünü eşyadan çevir, özünü sözünü yanyana getir, içinden dışına bir ayna şavkı, karanlığın karaltısı kalkmadan, ya nasip diyerek kısmet arayan, konar göçer bir aşiret say seni.

- Önümüz arkamız derin uçurum, sırtımızdan sızan kan yeni durdu, ne kadar kaçtımsa senden uzağa, kendini yanımda bıraktın gittin, susuyorum küçük dilim çatlıyor, bakıyorum bulutlara masmavi.

- Dedim ya kalbine yaslan ve dinlen, yolu yarıladsın konaklıyorsun, daha karlı dağlar dağlar ardında, yaşama sanatı incelik ister, döne döne aşkın tava gelecek, dudakların çatlayacak “hu” diye, sen toprağa toprak sana bakacak, sen bir amelesin yeryüzü tarla, üç karış yer yeter yatacak kadar.

İRAD

Sekiz karış toprak düştü payıma
Ektiğim biçtiğim bundan ibaret.
Sözü çektim gülü gerdim yayıma
Tenim üç beş damla kandan ibaret.

Gam yurdundan göçen aşka yaslanır
Rahmet bulutları gözde puslanır
Kelebekler ateşlerle uslanır
Gün kızıl akşamdan tandan ibaret.

Gecenin sancısı şafakla biter
Ben seni solurum sende gül biter
Düşman kurşun sıkar dost bühtan eder
Bilip bildiğimiz zandan ibaret.

Ne zaman kısılır ne zaman süner
Karanlık çıldırır ışıklar söner
Toprakla gelenler toprağa döner
Enimiz sonumuz “kün”den ibaret.

YALNIZLIK

Daha ten çıkmadan kentin dışına
Başını alır da gider yalnızlık
Kalabalıklarda yalnız başına
Karanlık koynunda yatar yalnızlık.

Şekile kalıba oturmaz boyu
Kabarır köpürür azar gün boyu
Sofraya varmadan ekmeği suyu
Can ocakta kaynar tüter yalnızlık.

Sırtı bıçak yurdu konar göçerler
Çölde kalsa gözyaşını içerler
Hüzne döşer serer yanar içerler
Leyla'nın yolunu tutar yalnızlık.

Gündüzden usanıp geceye kaçar
Ya yerde sürünür ya gökte uçar
Her seher yeni bir tomurcuk açar
Koklatmaz kendini batar yalnızlık.

Şerbet zehre keser sunulan tasta
Zararı kâr sayar bütün takasta
Gözünü gönlünü çevirir dosta
Kendi çenesini çatar yalnızlık.

Tayyib Atmaca

TERKİYE

Şehrini yemedim bak gidiyorum
Sarıp sarmaladım hatıraları
Biraz hava aldım biraz su içtim
Üç on yaş yaşadım hepsi bu kadar.

ATEŞ VE SU

Yıldızlar uyudu sen uyumadın
Seyrettin tutuşan hatıraları
Aramızda bir kuş çırpındı durdu
Çılgılığının aksi döndü kendine.

Gözlerine toplanınca bulutlar
Sözcükler titrerdi dudaklarında
Heyecandan böyle olur sanırdım
Ellerin üşürdü avuçlarımda.

Tayyib Atmaca

Ben sende sönmeden sen bende söndün
Böyle sarhoş olmamıştım körkütük
Duymamıştım seni damarlarımda
Hasretini sarıp yatmazdan önce.

Sevda ve yiğitlik ayrı şeylermiş
Boşa sallamışız külüngümüzü
Sularsa anlamış yangınımızı
Çavlan sesimize akar gelirmiş.

ORTA YOL

Çetin bir yolculuğa çıkıyoruz
Sen dışına
Ben içime
Ortası olmayacak bu yolculuğun.

İSTANBUL

Her gece düşümde gel diyen sendin
Geldim ve dayandım kendi kendime
Aradığım adresini terk etmiş
Kendinden korkan bir korkuluk oldum
Gelir geçer yağmur yüklü bulutlar
Çatlar dudakları susar İstanbul.

Ağız ağız değil sözler yalama
Hangi yüzü insan hangisi şeytan
Bakınca insanı seçen göz nerde
Nerede yüreği hallaç olanlar
Tuttuğum taşlara yapışır elim
Kanatır dilini susar İstanbul.

Parklarda yollarda canım çocuklar
Evine bir ekmek götürmek için
Çöpten boyunları çıt çıt kırılır
Beş yaşında Kadıköy'de sahilde
Darbuka morartır parmaklarını
İçini boğaza kusar İstanbul.

Gündüz çeker gider dert gece başlar
İnsan ormanını bir çığlık yakar
İki hisar iki köprü su susar
Ara sıra toprak oynar yerinden
“Merdi namert yokuşunda vururlar”
Yarasına tuzu basar İstanbul.

Taşrada gördüğüm İstanbul meğer
Değilmiş burada filim icabı
İçi başka dışı başka yakıyor
Dökülen ar namus kaldırımlardan
Sabrın sınırına gelir dayanır
Köprüde kendini asar İstanbul.

PARÇALI BULUTLU

Sana bulut sađacaktım gelseydin
Toprakların gelecekti kendine
Dallarına sular yürüyecekti
Burçların patlayıp çiçek olacak
Gönlünü bir bahar bürüyecekti.

Beni sana soracaktım gelseydin
Aramızda yollar kısılacaktı
Dilimi türküler yakmayacaktı
Efkar uçurmaya çıkmayacaktım
Boğuşmayacaktım dalgalarınla.

Sana hançer sunacaktım gelseydin
Sırtımı duvara dayayacaktım
En uysal halimle bekleyecektim
Gözlerimi gözlerine götürüp
Kayıp gidecektim samanyolundan.

GÖZLERİN

Sabahtan akşama senin yanında
Gece olur bende batar gözlerin.

Beni bahri sanma yüzmeyi bilmem
Çeker derinlere yutar gözlerin.

Alıp götürürsün yar başlarına
Kurtulmak istersin tutar gözlerin.

Derdimi yaymayı bana bırakmaz
Sürüsünü bana katar gözlerin.

Sana çığı düşse ben tutuşurum
Sende yanar bende tüter gözlerin.

Günleri tükenir gün saymayanın
Sehpamı avluna çatar gözlerin.

Tayyib Atmaca

OKUL

Yoklukla imtihan olmayan insan
Hayat okulundan mezun olamaz.

SILA GURBET

Sen senden kaçyorsun
Ben bana koşuyorum
Önümüzde sıra — gurbet levhası
Yollarımız nerede çakışır
Hangi makinanın karesine girer yüreğimiz
Bilmiyorum.

Tayyib Atmaca

ATEŞ DÜŞTÜĞÜ YERİ YAKMAZ

Bir ateş kalsaydın düştüğün yerde
Birlikte yanmaya gerek kalmazdı.

GÖZÜ SULU GÜL

Kan sızıp duruyor parmaklarından
Bıçağı en güzel dost vurur tamam
Çün böyle olmuştur Sezar'dan beri
“Sende mi” sözcüğü orda doğmuştur
Oysa ki avcunu bir açıp baksan
Görecektin gülün ağladığını.

Tayyib Atmaca

ÇAKAL

Duydum ki kaçmışsın insan içinden
Sen nefesine haydut olacağına
Haydut nefsin olmuş sense çakalı.

KARAÇAY

Karaçay'da tek başıma bir canım
İçime akıyor baktığım sular
Dost sırtını yaslamazsa dostuna
Her dem kapısını yalnızlık çalar.

SUSARAK ÇOĞALTMA YALNIZLIĞIMI

Ömür defterimin sayfalarına
Ne yazdın ne çizdin okuyamadım
Gözlerin mi çaldı gözbebeđimi
Kör cahil mi oldum anlayamadım
İçimden yüzüme bakarak konuş
Susarak çoğaltma yalnızlığımı.

Kanımdan geçerken canım yanıyor
Susuyorum duymuyorsun sesimi
Yüzünü kendine çeviriyorsun
Karanlık basıyor hayallerine
Ya kendinden uzaklara dalıyor
Ya kendi kentinde kayboluyorsun.

Bir selam salmayı zorsunuyorsun
Söküp atıyorsun umutlarımı
Ne ayna yüzüne bakıp susuyor
Ne sen kanıyorsun hatıralara
Gece yaslanıyor kirpiklerine
Ve gün/düz geçiyor fark etmiyorsun.

Dilimin altında sözler köz oldu
Efkar soluyorum sabaha kadar
Gam yüklü türküler gelip geçiyor
Saçının teline dokunmuyorum
Bende yanan türkü sende sönüyor
Dumanlı dağlara çekiliyorum.

BAKARKÖR

Düşlerim Üsküdar her akşam üstü
Hayallerim akar gider boğazda
Sultanahmet Ayasofya Topkapı
Bütün heybetiyle ortada durur
Her kalkan vapura ne ben binerim
Ne dönen vapurda sen bulunursun
Sigara içerim efkar solurum
İskeleye gözlerimi dikerim
Aklımın önünden geçer gidersin.

ATEŞ VE TOPRAK

Kendimden geçerken sana uğradım
Saçlarını rüzgar savuruyordu
Dosta acıktığın ve susadığın
Bir türlü yüzünde yansımıyordu.

Suretimi göremedim aynanda
Çerçeve mi yoktu ben mi yanıldım
Ya aynanın ters yüzüydü saçların
Ya da gözlerime bulut çökmüştü.

Tayyib Atmaca

Sen mi geçtin bir gölge mi yanımdan
Bakabilsem belki görebilirdim
Cağaloğlu yokuşunda kırkında
Kendime kahrımdan ölebilirdim

Bu göğün altında can tende iken
Kaçtıkça yanarız birbirimize
Sen bana ben sana yağmakla olmaz
Bu ateşi ancak toprak söndürür.

KÜSGÜL

Kuyruk doğdu güz kapına dayandı
İki kere ondördünü devirdin
Saçlarında telli kavak yelleri.

Susa susa dilin dönmez olacak
Korkacaksın ben sanarak gölgenden
Yakacaksın mektupları gülleri.

Ateşimiz için için yanıyor
Sarmaş dolaş birbirine korumuz
Geç git dünü karıştırma külleri.

GÜZDÜŞÜMÜ

Sen beni kendinle alıp götürdün
Bir başıma kaldım kuşlar da gitti
Farkında değilsin esen rüzgarın
Yapraklarım dökülmeye başladı.

Eskiden düşümde selamlaşırđık
Yerin göğün arasında kayboldun
Kopardın ömrümün şirazesini
Yapraklarım dökülmeye başladı.

FİRARİ

Ne zaman yoklasam gönül evini
Ya çekip gitmişsin şehir dışına
Ya şehirde saklanmışsın kendine.

Yalnızlığın ortasında durursun
Kıyılar bekliyor dalgalarını
Yetmez mi kabaran deniz olduğun.

Ne zaman efkarla aran açılır
Ne zaman sevinçle kucaklaşırsın
Kendine bu kadar kördüğüm atma.

Tayyib Atmaca

Yakana yapışan dünya düşmanı
Dostlarla arana hendek kazıyor
Susarak kendini tüketiyorsun.

Zaman önümüzde akıp gidiyor
Ömür ki gül kadar gülümsemeye
Dünya sürgününü tamamlamaktır.

ADRESİNİ KAYBETTİM HÜKÜMSÜZDÜR

Seni senden başka kimse bilemez
Başkasına nasıl sorabilirim
Eski adresinde yeller esiyor.

Tuz ekmek adına kahve hatrına
Hafızanda telefonum yüklüdü
Deferinde duruyordu adresim.

Tayyib Atmaca

Teller mi kavrulur merhaba desen
Kantar mı yüreğin sesin mi titrer
Kirpiklerin ıslanır mı hasretten.

Yokluğuna alışmayı denedim
Dönüp de bakmadın hatıralara
Aklımdan öteye yol bulamadım.

Ya bir tramvayda ya bir vapurda
Gözlerimiz birbirine deyince
Yanarak geçeriz birbirimizden.

GAMZENDE AÇIYOR GECE ÇİÇEĞİ

Her gece ağzında bir türkü tüter
Dolaşır durursun boş odaları
Duvarlarla konuşursun duymazlar
Tavana bakarsın çökmez üstüne
Ne kadar seninse dilin dudağın
Kendinden bir parça say ayrılığı.

Geceleri gözlerine sürmeyi
Çekince aynanda görünmüyorsun
Gamzende açıyor gece çiçeği
Pencerende alaşafak söküyor
Gözünü gözünün üstüne bir koy
Yastığın altına koy ayrılığı.

İster tebessümün ardına sakla
İster gözlerinden boğaza akıt
Yorgun argın döndüğünde kendine
Pişirdiğin az şekerli kahvede
Sen seni ararken o seni bulur
Nereye koyarsan koy ayrılığı.

Ya hayal yurdunda ya düş köşkünde
Aklına yatacak iş arıyorsun
Düşlerinden beyaz atlı geçiyor
Bekliyorsun uzatmıyor elini
Ne çok seviyorsun serap görmeyi
Kapat gözlerini duy ayrılığı.

Ben bir Üsküdarım sense İstanbul
Sana baka baka geçiyor ömür
Martılar vapurlar arada deniz
Atmaca'm avını içinde ara
Aha geldin aha geçtin kendini
Ölümlerle yan yana koy ayrılığı.

TAMAHKAR

Kendine ne zaman taşınacaksın
Darmadağın dolaştığın yetmez mi
İçini kanırtan yalnızlığından
Boşanmayı göze alamıyorsun
Geçmiş bir ocakta küllere bakıp
Efkar soluyarak köz arıyorsun.

Bir adres bırakır insan insana
Bir telefon açar 'meraklanma' der
Ara sıra iner Eminönü'ne
Üsküdar'a biner yürür Harem'e
İçinden dışına yağmur boşalır
İstanbul ıslanır avuçlarında.

Tayyib Atmaca

NASIP KUŞU

Nasip kuşum şehir bize dar geldi
Kısmetin peşinde uçmamız gerek
Yüzüne bakandan utanıyorsun
Gözüne bakanlar seni görmüyor
Adın bir çiğnemlik sakız olmadan
Bir gece yarısı kaçmamız gerek.

Dört yanımız efsin her taraf avcı
Gönül yaylasına göçmemiz gerek
Belki orda bühtan eden bulunmaz
Helal kapıları böyle zorlanmaz
Yağmur yüklü bulutlara koşarken
Ateşin içinden geçmemiz gerek.

Yanıldık aldandık zarar mı ettik
Soframızı dosta açmamız gerek
Varsın bıçak saplayanlar bol olsun
Kanımızdan çift şeritli yol olsun
Rızık kesilmeden can uçmaz tende
Aşkın şerbetini içmemiz gerek.

KEKLİK

Vaktine yalnızlık bağdaş kurarsa
Sen ondan bıcarsın o senden bıkmaz
Başına toplanır geçmiş günlerin
Bir dost gülü/verir bir dost dikenini
Susarsın dilinde yaralar açar
Konuşursun kanar hatıraların.

Uyku gözlerine silah çatınca
Kirpiklerin kaşlarına asılır
Gece saçlarını döker yüzüne
İçini doldurur bir ince sızı
Bir türkü götürür dağlar başına
Yıkılır ummadık dağlar başına.

Kendinle göz göze gelsen aynanda
Kuşlar havalanır avuçlarında
Bir şimşek uzaktan göz kırpar geçer
Kara bulutları aşılabilir geçer
Toprakların şerha şerha yarılır
Bir adam akıllı ıslanamazsın.

Yorgun argın uzanırsın kendine
Sağına dönersin bir yün tarağı
Soluna dönersin bir kara yılan
Korkuların avcı sen düzde keklik
Al kınalı parmakların sonunda
Batacak canıma canıma keklik.

HAMDİM PİŞTİM YANDIM

Hayat damarımda delice aktı
Acının tadını fark edemedim
Memesinden emdim yalnızlıkları
Düşlerimde açan çiçekler soldu
Isırdım bir yasak meyveyi sonra
Meledim Leyla'yı Mevlâdan önce.

Paralandım ama yaralanmadım
İçerime ateş yaktım ısındım
Şehrim yağmalandı çok şükür dedim
Tutundum kendime ayağa kalktım
İrtibatı koparmadım hayatla
Muhtaç olduğumda yetiştirdi Hızır.

Yanarak yunmanın farkına vardım
Aldırmadım gökten inen yağmura
Ne zaman toprağım çoraklaştıysa
Damla damla öz suyumla emzirdim
İrgatı ben oldum nefis ağanın
Mal da yalan mülk de yalan vesselam.

KAŞIDIKÇA KANAR HATIRALAR

Kendine geç kaldın benden geçmedin
Habersiz değildin yoldan yolaktan
Saçlarına yağın karı görmedin
Derin yara aldın ince yanından
Camdan dostlarınla yarenlik ettin
Kaşdın kanattın hatıraları.

Tayyib Atmaca

BAYRAM MESAJI

Kalbin hangi taştan oyulmuş böyle
Yağmur dokunmuyor gül işlemiyor
Küskünsen dargınsan bir çift söz söyle
Korkma cinayeti dil işlemiyor.

İNSAN ÇARŞISI

İnsan çarşısını alt üst eyledim
Gönül ahbablarım bezirgan olmuş
İçi boş sözlerden vitrin yapmışlar
Değişmiş şemali alışverişin.

HAL BEYANI

Hangi dostun candan hangisi camdan
Düşmeyince kolay kolay seçilmez.

Yüzünden halini okumayanın
Şerbeti sirkeye çalar içilmez.

Sen dam dersin o mertekten bahseder
Hevadan hevesten söze geçilmez.

Gönül tarlasını pıtırak saran
İnsan kapısından gelip geçilmez.

Gönlünün gözüyle gözbebeğine
Bakmayana sıkıntılar açılmaz.

Aşkî sinesinde saklayanlara
Teneşir kurulmaz kefen biçilmez.

BU KİTABIN ŞİİRLERİ

- Münacaat / 5
Naat / 9
Toprak ve Su / 14
Göç / 15
Memmed / 17
Kandırıkçı / 18
Bahar Özlemi / 19
Sarı Yaprak / 20
Telli Kavak Yelleri / 21
Gece Havası / 22
Pazar Mezar Arasında Bir Dükkan / 23
Usta / 24
Bir Duldada Bekliyordum Dışımı / 26
Her Akşam Kapalı Bir Ceza evi / 27
Tahta / 28
Yine Bahar Geldi / 29
Sana Közlenmiş Bir Yürek Bırakıyorum Seversin / 30
Yorumlama / 32
İsmarık / 33

Bekle Kardelenler Karı Yaracak / 34
Gece Sığınaktı Sense Kaçaktın / 36
İçimin Şehrinde Kimse Kalmadı / 38
Sen Bir Amelesin Yeryüzü Tarla / 40
    İrad / 42
    Yalnızlık / 43
    Terkiye / 45
    Ateş ve Su / 46
    Orta Yol / 47
    İstanbul / 48
Parçalı Bulutlu / 50
    Gözlerin / 51
    Okul / 52
    Sıla-Gurbet / 53
Ateş Düştüğü Yeri Yakmaz / 54
    Gözü Sulu Gül / 55
    Çakal / 56
    Karaçay / 57
Susarak Çoğaltma Yalnızlığımı / 58
    Bakarkör / 60
    Ateş ve Toprak / 61

Küsgül / 63
Güzdüşümü / 64
Firari / 66
Adresini Kaybettim Hükümsüzdür / 67
Gamzende Açıyor Gece Çiçeği / 68
Tamahkar / 70
Nasip Kuşu / 76
Keklik / 78
Hamdım Piştim Yandım / 80
Kaşıldıkça Kanar Hatıralar / 81
Bayram Mesajı / 82
İnsan Çarşısı / 83
Hal Beyanı / 84

Tayyib Atmaca

Okuyanın derkanarı: